

Kardinálové – závěr

Slovo kardinál vychází z latinského slova cardo, což znamená veřeje, které drží dveře a čepy, na kterých se dveře otáčí. Kardinály jmenuje papež při zasedání konzistoře. Kardinálové se podílejí na řízení katolické církve, tvoří poradní sbor papeže, jsou papežem vysíláni k významným slavnostem jako jeho zástupci a od roku 1059 volí papeže. Je to jejich nejvýznamnější úkol. S jistým omezením kolegium kardinálů také spravuje církev v době uprázdnění papežského stolce.

Zpočátku mezi kardinály patřili duchovní z okolí Říma, od 12. století byli přibíráni do tohoto sboru i církevní hodnostáři z jiných zemí. V 16. století je jim dopřáno vyšší důstojnosti a začínají být řazeni nad biskupy a metropolitní arcibiskupy. Jedná se tedy o titul, který není spojen s úřadem; je to funkce papežova poradce. Titul se získává udělením, tedy jen jmenováním, na kardinála se ani nesvětí ani nevěhne, ani se nekoná jeho intronizace či pověření úřadem. Jedná se o čestný titul, hodnost. Aby se někdo stal kardinálem, je tedy třeba především udělat něco záslužného pro církev, její rozvoj a růst, nicméně i významní teologové, kněží, se stali kardinály. Kardinálové nemusí být biskupové, ani tomu tak v dějinách vždy nebylo. Jako kardinálové se stanou součástí kléru římské diecéze, a dostanou titulární kostel, i když nadále sídlí ve svěřených diecézích či zastávají funkce v římské kurii. Dnes církevní právo stanoví, že kandidáti mladší osmdesáti let jsou před přijetím kardinálského biretu vysvěceni na biskupy. Kandidáti starší osmdesáti let si mohou zvolit, zda biskupské svěcení přijmou či nikoliv, například Tomáš Josef kardinál Špidlík SJ zůstal knězem.

V současnosti tvoří kolegium 205 kardinálů, 116 z nich mladších 80 let jsou kardinálové voliči. Čeští kardinálové jsou v současnosti dva. Miloslava kardinála Vika (*1932) jmenoval kardinálem papež Jan Pavel II. dne 26. listopadu 1994 a přísluší mu titulární římská bazilika Svatého Kříže v Jeruzalémě. Dominika Jaroslava Duku OP (*1943) jmenoval kardinálem papež Benedikt XVI. dne 18. února 2012 a jeho titulární bazilikou je kostel sv. Marcelína a Petra v Lateránu.

(Zdroje: <http://tisk.cirkev.cz/z-domova/kdo-je-kardinal/>, <http://www.vatican.va>, <http://www.kardinal.cz>)

Vydává Farní rada Římskokatolické církve v Lounech
www.farnostlouny.com • Listopad 2012 • Ročník 5 • Neprodejné

Úvodní zamyšlení

„*Šimon Petr mu odpověděl: „Pane, ke komu bychom šli?
Ty máš slova věčného života.“*“

(Jan 6,68)

Aktuálně

*****

Upozornění na změnu času bohoslužeb – v období od 1. listopadu 2012 do 28. února 2013 začínají večerní bohoslužby v úterý, čtvrtek a pátek vždy o 1 hodinu dříve: **v 16:30**.

*****

Ve čtvrtek 1. listopadu 2012 od 18:30 proběhne setkání farní rady.

*****

V neděli 4. listopadu 2012 od 15:00 se uskuteční v chrámu sv. Mikuláše v Lounech varhanní koncert. Vystoupí Aleš Nosek – varhany a Blanka Talířová – zpěv. Vstupné dobrovolné.

*****

V sobotu 24. listopadu 2012 od 9:00 do 13:00 pořádá MO KDU-ČSL pravidelný sběr šatstva, obuvi, hraček a všeho potřebného pro Charitu. Sběr proběhne v budově děkanství Římskokatolické církve v Lounech.

*****

V sobotu 24. listopadu 2012 Vás zveme k poutní slavnosti v kostele sv. Kateřiny v Oboře. Slavná bohoslužba začíná v 16:00. Možnost dopravy z Loun je autobusem MHD č. 2, zastávka Sokolovna v 15:04, příjezd do Obory v 15:25; odjezd z Obory linkou č. 1 v 18:10.

*****

V neděli 25. listopadu 2012 se uskuteční při nedělní mši svaté sbírka na pojištění církevních objektů v naší diecézi.

*****

Přehled nedělních a svátečních bohoslužeb

- 01.11.2012 SLAVNOST VŠECH SVATÝCH**
Kostel Nejsvětější Trojice a Čtrnácti svatých pomocníků
– Mše svatá v 16:30. *Při bohoslužbě bude posvěcen restaurovaný obraz Panna Maria s oknem. Po mši svaté následuje pobožnost za všechny věrné zemřelé.*
- 02.11.2012 VZPOMÍNKA NA VŠECHNY VĚRNÉ ZEMŘELÉ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech
– Mše svatá v 8:00, 16:30 a 17:00.
- 04.11.2012 31. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel sv. Matouše v Dobroměřicích – Mše svatá v 10:30.
- 11.11.2012 32. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.
- 17.11.2012 SLAVNOST POSVĚCENÍ KOSTELA SV. STANISLAVA V MĚRUNICÍCH**
– Mše svatá v 14:00.
- 18.11.2012 33. NEDĚLE V MEZIDOBÍ**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
- 24.11.2012 POUTNÍ SLAVNOST KOSTEL SV. KATEŘINY V OBOŘE**
– Mše svatá v 16:00.
- 25.11.2012 SLAVNOST KRISTA KRÁLE.**
Chrám sv. Mikuláše v Lounech – Mše svatá v 8:30.
Kostel Nanebevzetí Panny Marie v Opočně
– Mše svatá v 10:30.
Kostel sv. Jiljí ve Vinařicích – Mše svatá ve 14:00.

Učíci se církev

Téma Neděle Krista Krále: *Bůh je věčný*

KKC 212 Během staletí mohla víra Izraele rozvíjet a prohlubovat bohatství, které je obsaženo ve zjevení Božího jména. Bůh je jediný, mimo něho nejsou žádní jiní bohové. Přesahuje svět i dějiny. Nebe i země „jsou dílo tvých rukou; ona pomínou, ty však zůstáváš, to vše zetlí jak oděv,... Ty však jsi tůž a bez konce jsou tvá léta“ (Ž 102,26–28). U něho „není změna ani ztemnění“ (Jak 1,17). On je, „který je“ od věků a na věky, a proto zůstává vždy věrný sám sobě a svým příslibům.

KKC 213 Zjevení nevýslovného jména „Jsem, který jsem“ obsahuje tedy pravdu, že pouze Bůh je. V tomto smyslu chápal Boží jméno již překlad Septuaginty a v jejích stopách je tak chápala i tradice církve: Bůh je plnost bytí a veškeré dokonalosti, bez počátku a bez konce. Zatímco všichni tvorové vše, čím jsou a co mají, dostali, on sám je totožný se svým bytím a sám od sebe je vším, čím je.

KKC 679 Kristus je Pánem věčného života. Jako Vykupiteli světa mu náleží plné právo definitivně soudit skutky i srdce lidí. Toto právo totiž „získal“ svým křížem. Také Otec „všechn soud odevzdal Synovi“ (Jan 5,22). Avšak Syn nepřišel proto, aby soudil, nýbrž aby dával spásu a život, který je v něm. Odmítáním milosti v nynějším životě se každý již sám odsuzuje – dostane (odplatu) podle svých skutků a může se odsoudit i k věčné záhubě, jestliže odmítne Ducha lásky.

KKC 1325–1326 „Společenství božského života a jednota Božího lidu, které vytvářejí podstatu církve, jsou vyjádřeny a uskutečněny eucharistií. V ní máme jak vyvrcholení činnosti, kterou Bůh posvěcuje svět v Kristu, tak i bohopoctu, kterou lidé vzdávají Kristu a skrze něj Otci v Duchu svatém. Konečně se prostřednictvím eucharistické oběti spojujeme již nyní s nebeskou liturgií a předjímáme věčný život, kdy „Bůh bude všechno ve všem“ (1 Kor 15,28).

(zdroj Katechismus katolické církve)